

JÓT TENNI JÓ

Egyre gyakrabban halljuk ezt a mondatot, ami több mint egy egyszerű megállapítás. A Megtestesülés templom hívei számára az adakozás természetes, és nemcsak „ilyenkor decemberben”. Az alábbi néhány kép csak egy töredéke annak, ami a tárgyi adományok átadásáról szól. Ennél fontosabbak talán azok az „Ajándékok, amelyek nem kerülnek sem-

mibe: egy jó szót szólni, egy beteget fölvidítani, óvatosan csukni be az ajtót, apróságoknak örülni, mindenért hálásnak lenni, jó tanácsot adni, egy levél megírásával örömet szerezni, jogos panaszt nem melegíteni fel újra, nem tenni szóvá, amit a másik hibázik, a levert hangulatot nem venni komolyan, nem sértődni meg egy félresikerült szó miatt, megtalálni

a dicsérő, elismerő szót a jóra, megtalálni az együtt érző szót a megaláztatottnak, találni egy tréfás szót a gyerekeknek, elismerni az elkövetett helytelenséget, örülni a holnapi napnak, bizonyos dolgokra aludni egyet, mindenre rászánni a kellő időt és gondot, és mindenben, de mindenben szeretettel lenni”.

Mézeskalács vásár

Mézeskalács vásár

Betegek karácsonyi köszöntése

Betegek megajándékozása

Érkörtvélyesre is eljutottunk

A karitás ajándéka

ADVENTI NAP

2013. december 14-én ismét adventi napot szerveztünk Plébániánk hittanosainak. Idén az adventi nap kicsit másabb volt, mint az előző években. Közösségépítés, összefogás volt a cél, mint minden plébániái programunknál. A nagyobb hittanosok nemcsak résztvevők voltak, hanem segítők is.

Több állomás volt, ahol különféle jó foglalkozások voltak. A gyermekek nem csak kreativitásukat próbálták ki, hanem kicsit lelkiileg is ráhangolódhattak a karácsony misz-

tériumára. Kértük, hogy a Szeretet Lelke, az Öröm Lelke, a Béke Lelke kísérje napunkat, adventi készülletünket. A nap egy közös imával kezdődött, aztán indultak a gyerekek csoportokban, az állomáshelyekre.

Az egyik állomás a konyha volt, ahol mézeskalácsokat készíthettek a nagyobb lányok segítségével. A nagyteremben angyalt, karácsonyfádszt, képeslapot alkothattak a gyerekek. Másik helyszínen adventi koszorúval lephették meg magukat, és otthonaikat. És volt egy különleges helyszín, ahol eljátszhattak egy adventi történetet a gyerekek. Ez a nap segítette a gyerekeket, lelkiileg elmélyülni a karácsony

üzenetében. Nem szabad, hogy a tárgyi ajándék legyen csupán a lényeg ezen az ünnepen, nem a „játékhegyek”, „édességfellegek, amiket várnak a gyerekek a szülőktől, hanem a Szeretet. A karácsony igazi ünnepét, már minden gyerek fel tudja fogni, és meg tudja érteni. A családban megélt „igazi” karácsony nagyon fontos minden gyereknek, és felnőttek is. Ezen az ünnepen a „karácsony illata” Isten édes illata, melegsége, közelsége lengje át otthonainkat, mint ahogy ezen a napon a Plébániát is átlengete ez az Isten-illat, a gyermekesereg segítségével, akikkel egy szép napot tölthettünk el közösen.

Jakab Zsuzsa

JÓT TENNI JÓ

Egyre gyakrabban halljuk ezt a mondatot, ami több mint egy egyszerű megállapítás. A Megtestesülés templom hívei számára az adakozás természetes, és nemcsak „ilyenkor decemberben”. Az alábbi néhány kép csak egy töredéke annak, ami a tárgyi adományok átadásáról szól. Ennél fontosabbak talán azok az „Ajándékok, amelyek nem kerülnek sem-

mibe: egy jó szót szólni, egy beteget fölvidítani, óvatosan csukni be az ajtót, apróságoknak örülni, mindenért hálásnak lenni, jó tanácsot adni, egy levél megírásával örömet szerezni, jogos panaszt nem melegíteni fel újra, nem tenni szóvá, amit a másik hibázik, a levert hangulatot nem venni komolyan, nem sértődni meg egy félresikerült szó miatt, megtalálni

a dicsérő, elismerő szót a jóra, megtalálni az együtt érző szót a megalázottaknak, találni egy tréfás szót a gyerekeknek, elismerni az elkövetett helytelenséget, örülni a holnapi napnak, bizonyos dolgokra aludni egyet, mindenre rászánni a kellő időt és gondot, és mindenben, de mindenben szeretettel lenni”.

Mézeskalács vásár

Mézeskalács vásár

Betegek karácsonyi köszöntése

Betegek megajándékozása

Érkörtvélyesre is eljutottunk

A karitás ajándéka

ADVENTI NAP

2013. december 14-én ismét adventi napot szerveztünk Plébániánk hittanosainak. Idén az adventi nap kicsit másabb volt, mint az előző években. Közösségépítés, összefogás volt a cél, mint minden plébániai programunknál. A nagyobb hittanosok nemcsak résztvevők voltak, hanem segítők is.

Több állomás volt, ahol különféle jó foglalkozások voltak. A gyermekek nem csak kreativitásukat próbálták ki, hanem kicsit lelkiileg is ráhangolódhattak a karácsony misz-

tériumára. Kértük, hogy a Szeretet Lelke, az Öröm Lelke, a Béke Lelke kísérje napunkat, adventi készülletünket. A nap egy közös imával kezdődött, aztán indultak a gyerekek csoportokban, az állomáshelyekre.

Az egyik állomás a konyha volt, ahol mézeskalácsokat készíthettek a nagyobb lányok segítségével. A nagyteremben angyalt, karácsonyfádszt, képeslapot alkothattak a gyerekek. Másik helyszínen adventi koszorúval lephették meg magukat, és otthonaikat. És volt egy különleges helyszín, ahol eljátszhattak egy adventi történetet a gyerekek. Ez a nap segítette a gyerekeket, lelkiileg elmélyülni a karácsony

üzenetében. Nem szabad, hogy a tárgyi ajándék legyen csupán a lényeg ezen az ünnepen, nem a „játékhegyek”, „édességfellegek, amiket várnak a gyerekek a szülőktől, hanem a Szeretet. A karácsony igazi ünnepét, már minden gyerek fel tudja fogni, és meg tudja érteni. A családban megélt „igazi” karácsony nagyon fontos minden gyereknek, és felnőttek is. Ezen az ünnepen a „karácsony illata” Isten édes illata, melegsége, közelsége lengje át otthonainkat, mint ahogy ezen a napon a Plébániát is átlengte ez az Isten-illat, a gyermekesereg segítségével, akikkel egy szép napot tölthettünk el közösen.

Jakab Zsuzsa

